

SVERIGES RUNINSKRIFTER

UTGIVNA AV

KUNGL. VITTERHETS HISTORIE OCH ANTIKVITETS AKADEMIEN

ANDRA BANDET

ÖSTERGÖTLANDS RUNINSKRIFTER

GRANSKADE OCH TOLKADE

AV

ERIK BRATE

STOCKHOLM

KUNGL. BOKTRYCKERIET. P. A. NORSTEDT & SÖNER

1911
[111410]

107. Kärna kyrkogård, Hanekinds hd.

Pl. XXXVI. Fig. 2.

I västra kyrkogårdsmuren, 45 steg från kyrkogårdsporten, 15 steg från murens södra ända utgör översta stenen ett fragment av en runsten.

Ämnet är grå granit, längden efter övre slinglinien 68 cm, bredden i storändan efter övre slinglinien 54 cm, i lilländan 38 cm; tjockleken 19 cm. Slingans bredd är 12—13 cm.

Första runan är högra bistaven av **t** i [ris]ti. Ut i **b** i **bapa** utgår bistaven 1½ cm från toppen och 2 cm från foten. Av sista runan finnes något mer än övre hälften, runan kan alltså blott hava varit **i**, den avlidnes namn alltså t. ex. **i[stin]** Östen.

Inskriften är alltså:

—ti : bapa : istina : at : i—

Översättning: Torsten (?) reste båda stenarne efter Östen (?).

Fragmentet utgör toppstycket av en runsten, men något kors kan icke spåras. Då inskriften omtalar två stenar, är det tänkbart, att korset funnits på den andra, som gått förlorad. Av de samhöriga stenarne B. 780, L. 851, 852 Tjuvstigen är också blott den ena prydd med kors, av de tre samhöriga B. 82, 85, L. 412, 413, 1624 Harby är en tecknad med kors utan inskrift, och förhållandet är det samma med de båda samhöriga Ög. 47—48 Herrstaberg. Denna korstecknade runsten måste vara förlorad, ty den kan icke vara Ög. 105, där den avlidnes namn börjar med **u** och icke med **i**, ej heller Ög. 108, som har pret. **rispi**.

Att Ög. 107 utgör toppen av Ög. 106, synes icke omöjligt (se Ög. 108), dock är icke stenartens färg fullt densamma. Om inskriften på Ög. 106 börjat med **purstin** likasom på Ög. 105, är det dock troligen samme Torsten, som rest dessa minnesvårdar.

2. Ög. 107. Kärna.